

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2011. február 3. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A befolyással üzérkedés büntette és más bűncselekmény miatt I.r.vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Zala Megyei Bíróság 2010. február 4. napján kihirdetett 3.Fk.18/2009/7. számú ítéletét **megváltoztatja.**

I.r. vádlott terhére megállapított cselekményeket befolyással üzérkedés büntettének (Btk. 256.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a/ pont) minősíti.

Ezért öt 2 (kettő) évi börtönbüntetésre és 4 (négy) év közügyektől eltiltásra ítéli.

IV.r. vádlott vonatkozásában a mellékbüntetés mellőzésével a börtönbüntetés végrehajtását 4 (négy) évi próbaidőre felfüggeszti.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét I.r., II.r. és IV.r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 9.375 (kilencezer-háromszázhetvenöt) Ft bűnügyi költség merült fel, amelyet II.r. vádlott visel.

I n d o k o l á s :

A Zala Megyei Bíróság 3.Fk.18/2009/7. szám alatti ítéletében négy vádlott büntetőjogi felelősségéről határozott. Az ítélet III.r. vádlott esetében első fokon jogerőre emelkedett, így e vonatkozásban nem képezte felülbírálat tárgyát. A megyei bíróság I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 256.§ (1) és (2) bekezdés a/ pontja szerint minősülő befolyással üzérkedés büntettében és a Btk. 253.§ (1) és (3) bekezdés szerinti vesztegetés büntettében. Ezért - halmazati büntetésül - 2 év 6 hónap börtönre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. 20.000 Ft-ra vagyonelkobzást rendelt el és elrendelte a Zala Megyei Bíróság 3.B.18/2007/3. számú

ítéletével kiszabott szabadságvesztés végrehajtását is. II.r. vádlott bűnösségét a Btk. 253.§ (1) és (2) bekezdése szerinti vesztegetés büntetében állapította meg. Ezért 6 hónapi - végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte. IV.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 256.§ (1) bekezdés és (2) bekezdés a/ pontja szerint minősülő befolyással üzérkedés büntetében. Ezért 2 év börtönre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte, 20.000 Ft-ra vagyonekobjaszt rendelve el. Rendelkezett továbbá a lefoglalt bűnjelekről és kötelezte a vádlottakat egyetemlegesen, illetőleg a felmerülés arányában a bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen I.r. vádlott és védője a büntetés enyhítése és a vagyonekobjaszt mellőzése, II.r. vádlott és védője enyhítés, míg IV.r. vádlott és védője felmentés érdekében jelentett be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.121/2010/1-I. szám alatti átiratában és képviselője a másodfokú nyilvános ülésen a tényállás kisebb fokú kiegészítését és a bűnügyi költség korrekcióját, egyebekben az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta mindhárom vádlott esetében, hangsúlyozva, hogy a büntetések egyáltalán nem eltűzöttak, a cselekmények tárgyi súlya és a vádlottak személye az első fokú bíróság által kiszabott büntetésnél enyhébb szankció alkalmazását nem teszik lehetővé.

A másodfokú nyilvános ülésen I.r. vádlott védője a fellebbezést változatlan tartalommal fenntartotta, a büntetés olyan mérvű enyhítését kérte, amely mellett a Be. 591.§ /1/ bekezdésében írt halasztás engedélyezésére lehetőség nyílik. Ezzel kapcsolatosan hivatkozott arra, hogy a védence édesapja agyi infarktust szenvedett, azóta rendszeres ápolásra, gondozásra szorul, havi 38.000 Ft a rokkantnyugdíja. Édesanyja, aki állását feladva végzi a családfő gondozását 28.500 Ft segélyben részesül. A vádlott 2010. májusa óta rendszeres munkát végez, ezáltal is hozzájárul szülei megélhetéséhez. Ez az a családi háttér, amely megoldására a vádlott lehetőséget szeretne keresni szabadságvesztésének megkezdése előtt.

II. r. vádlott védője a másodfokú nyilvános ülésen az enyhítésre irányuló fellebbezést fenntartotta. Hivatkozott arra, hogy a vádlott tényfeltáró, bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomást tett, a hatósággal együttműködött, tettét megbánta, két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, továbbá, hogy az elkövetéstől jelentős időmúlás következett be. Ezek az enyhítő körülmények, lehetőséget adnak enyhítő szakasz alkalmazásával pénzbüntetés kiszabására is.

IV.r. vádlott védője a másodfokú nyilvános ülésen a bejelentett fellebbezést módosított formában, enyhítésre irányulóan, a börtönbüntetés végrehajtásának felfüggesztése érdekében tartotta fenn. Ennek érdekében I. r. védőjével azonosan IV.r.vádlott elnehezült családi háttérét, valamint a cselekményhez vezető körülményeket hangsúlyozta. Előadta és okiratokkal is igazolta, hogy a vádlott anyagi helyzete a cselekményt megelőzően ellehetetlenült, emiatt és élettársi kapcsolatának megromlása miatt pszichés állapota oly mértékben megromlott, hogy szakorvosi segítségre szorult, munkáját sem tudta ennek következtében megfelelően ellátni. Ezek a körülmények vezettek ahhoz, hogy meggondolatlanul, pályafutását és egzisztenciáját is tönkretéve elkövesse az adott

bűncselekményt. A védő emellett hivatkozott arra is, hogy a vádlott mindkét szülője állandó ápolást igénylő betegségben szenved, az édesapa parkinson kórja miatt súlyosan mozgáskorlátozott, önellátásra teljesen képtelen, 22.800 Ft fogyatékosági támogatásban részesül, az édesanya májában és lépében A típusú haemangiómát mutattak ki, előre haladott reumás degeneratív ízületi gyulladása miatt állandó orvosi ellátást igényel, térdprothesis került beültetésre nála. A szülők gondozását legfőbb részt a vádlott látja el. Ettől esnének el, ezzel együtt lakhatásuk is bizonytalanná válna, mivel házukat a vádlott által lakásépítésre felvett kölcsön erejéig jelzálogjog terheli. A kölcsönt pedig IV.r. vádlott szabadságvesztésre ítélésével, annak ideje alatt minimális jövedelmükből törleszteni nem tudnák.

A másodfokú nyilvános ülésen megjelent IV. r. vádlott utalva a másodfokú eljárásban becsatolt írásbeli beismerő vallomásra is megbánásának adott hangot és a védője által már ismertetett személyi körülményeire hivatkozva felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását kérte maga is.

A fellebbezésekre tekintettel az ítéletábra a megyei bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírálta a Be. 348.§ /1/ bekezdésének megfelelően a fellebbezéssel érintett vádlottak vonatkozásában.

Ennek során megállapította, hogy a megyei bíróság az eljárási szabályok maradéktalan betartása mellett folytatta le a bizonyítási eljárást. Valamennyi bizonyítékot beszerezte és tárgyalás anyagává tette, egyenként és összességében is alapos vizsgálatnak vetette alá. Kellően számot adott arról is, hogy az adott bizonyítékok közül miért és mely bizonyítékokat fogadott el a tényállás alapjául. Bizonyítékértékelő, mérlegelő tevékenysége okszerű, logikus, a megállapított tényállás mentes a Be. 352.§ /1/ bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól, így alapját képezhette a másodfokú bíróság határozatának is. IV. r. vádlott esetében azok megismétlése nélkül a védőbeszédben előadott, és okiratokkal leigazolt megváltozott személyi körülményekkel és a fellebbviteli főügyészség által szükségesnek tartott tényekkel kell csak kiegészíteni a tényállást a Be. 352.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján. Eszerint **tanú 10** az I.r. vádlottal történő találkozót megelőzően egyeztetett az RSZVSZ képviselőjével, előtte I.r. vádlott cselekményét feltárta, majd kifejezetten rendőri kérésre működött együtt ezután I.r. vádlottal (**tanú 10** tanúvallomása).

A tényállás alapján helyesen vont következtetést a megyei bíróság a vádlottak bűnösségére, lényegében helyes a bűncselekmények megnevezése, jogi minősítése is.

I. r. vádlott esetében a megyei bíróság az adott bűncselekményt befolyással üzérkedés büntetnének és vele halmazatban vesztegetés büntetnének értékelte. Az ehhez fűzött, az ítélet 13. oldal 1. és 2. bekezdésében írt jogi indokolás szerint azért, mert I. r. vádlott a II. és III. r. vádlottól azért kérte a jogtalan előnyt, hogy abból hivatalos személyt megveszteget, majd a ténylegesen **tanú 11-től** kapott 40.000 Ft-ból 20.000 Ft-ot át is adott IV.r. vádlottnak, aki hivatalos személyként teljesített szolgálatot a rendőrségen. A 2. bekezdés lényegében az ügyészi vádmódosítás során is felhívott 1989. 176.számú BH-ban kifejtett jogi álláspontra épül. A megyei bíróság ítéletének tényállása azonban az ítéletábra megítélése szerint erre a jogesetre nem vonatkoztatható, mivel az lényeges elemeit illetően nem tartalmaz olyan

ténymegállapításokat, amelyek a befolyással üzérkedéssel halmazatban a vesztegetés megállapítására is alapot adnának.

A megyei bíróság indokolása e körben arra épült, hogy IV. r. vádlott a rendőrség kötelékében hivatalos személynek minősül. Ez az egyébként helytálló megállapítás önmagában azonban nem elégséges a befolyással üzérkedés büntetnének megállapítása mellett a vesztegetés büntette megállapítására is. Ehhez ugyanis az kell, hogy a befolyással üzérkedő az általa kapott vagyoni előny egy részét a hivatalos személynek vagy rá tekintettel másnak működésével kapcsolatban juttassa. Az irányadó tényállás szerint IV. r. vádlott az II.r.vádlott és **III.r.vádlott** ellen indult szabálysértési illetve vétségi eljárásban nem vett részt, arra nézve, mint hivatalos személynek semmilyen ráhatása nem volt és beosztásából adódóan nem is lehetett. Arra pedig nem merült fel adat, hogy IV.r.vádlott a II. és III. r. vádlott ügyét vizsgáló hivatalos személyt bármilyen módon megkísérelte volna megvesztegetni, vagy ennek érdekében akár csak a kapcsolatot is felvette volna vele. Itt kell megjegyezni, hogy ez esetben IV. r. vádlott bűnössége sem csak befolyással üzérkedés, hanem vesztegetés büntetéként is minősült volna. Önmagában tehát az a körülmény, hogy az I. és IV. r. vádlottak úgymond megosztottak az I. r. vádlott által **tanú 11-től** átvett pénzen csak annak megállapítására elegendő, hogy mindketten volt, vagy fennálló rendőrségi érintettségük felhasználásával, annak ígéretével jutottak pénzhez, hogy rendőri hivatalos személyt megvesztegetnek. Ez a magatartás pedig nem csak IV. r., hanem I. r. vádlott esetében is kizárólag a Btk.256.§ /1/ bekezdésébe ütköző és a /2/ bekezdés a/ pontja szerint minősülő befolyással üzérkedés büntette megállapítására alkalmas. Ehhez kapcsolódóan a megyei bíróság ítéletének 13. oldal második bekezdésében írt, lényegében a törvényszöveggel megegyező indokolása is csak abban a konstellációban érvényes, amikor az ügy intézője és a" rá tekintettel más személy" - legyen az más hivatalos személy is,- között az üggyel összefüggésben olyan kapcsolat mutatható ki, amely egyértelművé teszi, hogy a hivatalos személyt működésében az ezen harmadik személy részére jutatott előny befolyásolta. Jelen ügyben azonban ez utóbbi megállapítás sem vonható le a rendelkezésre álló bizonyítékokból.

Mindezek alapján az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét a Be. 372.§-a alapján megváltoztatta, az I.r. vádlott terhére értékelt cselekményeket a Btk.256.§/1/ bekezdésében meghatározott és a /2/ bekezdés a/ pontja szerint minősülő befolyással üzérkedés büntetnének minősítette.

Erre tekintettel a másodfokú eljárásban új büntetés kiszabása vált indokolttá I. r. vádlott vonatkozásában. Ennek során az ítélet tábla a megyei bíróság által feltárt körülményeket vette alapul. A megváltozott bűnösségi körre és arra is figyelemmel, hogy a vádlott terhére rótt bűncselekmény az adott bűncselekmény kategórián belül tárgyi súlyát tekintve nem számít kiemelkedőnek, az ítélet tábla úgy találta, hogy I. r. vádlott esetében a büntetési célok eléréséhez elegendő a törvényi minimumban meghatározott tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabása is, ezért a vádlottat 2 évi börtönre és ehhez igazodóan 4 év közügyektől eltiltásra ítélte a Btk. 43.§/a. pontja illetve a Btk.53-55.§. alapján.

II. r. vádlott esetében az ítélet tábla a büntetés enyhítésére nem látott lehetőséget, a vele szemben első fokon kiszabott büntetés megfelelően igazodik a megyei bíróság által helyesen

feltárt bűnösségi körülményekhez és a vádlott személyéhez. Olyan további enyhítő körülményt, amely jellegénél, súlyánál fogva a törvényben előírt szabadságvesztés büntetésnél enyhébb pénzbüntetés kiszabására okot adna az ítélőtábla sem talált.

IV. r. vádlott vonatkozásában az első fokú bíróság által kiszabott büntetés önmagában helyénvaló, ugyanakkor a vádlott személyében és személyi körülményeiben időközben bekövetkezett változásokra tekintettel az ítélőtábla úgy találta, hogy a büntetési célok, elsősorban az egyéni megelőzést tekintve elérhetők a börtönbüntetés végrehajtásának felfüggesztésével is, ezért a Btk. 89.§ /1/-/3/ bekezdése szerint a 2 évi szabadságvesztés végrehajtását hosszabb tartamban, 4 évi próbaidőre felfüggesztette.

Tekintve, hogy az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek, az ítélőtábla a megyei bíróság ítéletét egyebekben I.r., II.r. és IV.r. vádlott vonatkozásában a Btk. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés a Be. 381.§ (1) bekezdésén alapszik.

G y ő r , 2011. február 3. napján

Dr.Nagy Zoltán sk..Takácsné dr.Helyes Klára sk.
a tanács elnöke a tanács tagja, előadó

.Csák Csilla sk.
a tanács tagja

Záradék:

Ez az ítélet és ezáltal a Zala Megyei Bíróság 2010. február 4. napján kelt 3.Fk.18/2009/7. szám alatti ítéletének meg nem változtatott része I.r., II.r. és IV.r. vádlott vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajtható.

G y ő r , 2011. február 3. napján

.Nagy Zoltán sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: